

5. at arbejdstageren ikke på anden måde får befordringsudgifterne helt eller delvis dækket.

Stk. 2. Tilskuddet, der ikke kan overstige udgiften ved befordring med offentligt befordringsmiddel, ydes efter regler, der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet, og udbetales af det arbejdsformidlingskontor, inden for hvis område pågældende har bopæl.

Kapitel 5. Forskellige bestemmelser.

§ 20. Når anvisning af arbejdskraft har fundet sted, giver arbejdsformidlingskontoret straks meddelelse herom til arbejdsgiveren. Kommer arbejdsforholdet ikke i stand, eller afbrydes det umiddelbart efter overtagelsen, påhviler det arbejdsgiveren straks at give meddelelse herom til arbejdsformidlingskontoret. Kontoret underretter derefter vedkommende arbejdsløshedskasse samt arbejdsdirektoratet om den modtagne meddelelse.

Stk. 2. En arbejdsgiver, der afviser den til ham anviste arbejdskraft, er pligtig til at godtgøre rejseudgifter, der i anledning af anvisningen måtte være afholdt af arbejdsformidlingskontoret, såfremt afvisningen skyldes antagelse af anden arbejdskraft og arbejdsgiveren ikke har underrettet kontoret derom på et sådant tidspunkt, at rejse til arbejdsstedet kunne være undgået.

§ 21. Når en til arbejdsformidlingskontoret tilmeldt arbejdssøgende selv har skaffet sig arbejde eller af andre grunde ikke længere ønsker kontorets medvirken til anvisning af arbejde, påhviler det ham straks at give meddelelse herom til kontoret.

§ 22. Arbejdsformidlingskontoret må ikke give uvedkommende adgang til at gøre sig bekendt med de for kontoret foreliggende oplysninger om tilmeldte arbejdssøgende.

Stk. 2. Arbejdsformidlingskontoret skal efter anmodning give en arbejdsgiver oplysning om, hvorvidt bestemte personer, som arbejdsgiveren ønsker anvist til arbejde, er tilmeldt som arbejdssøgende. Finder kontoret, at der er anledning til at afslå anmodningen, kan arbejdsgiveren indbringe sagen for arbejdsdirektøren. Direktørens afgørelse

kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 23. Når en faglig organisation skriftligt har sendt et arbejdsformidlingskontor fyldestgørende oplysning om, at en virksomhed er omfattet af strejke eller lockout, må kontoret ikke anvise arbejdskraft til virksomheden, førend konflikten er hævet eller kendt ulovlig.

Afsnit II. Privat arbejdsanvisning m. v.

Kapitel 6.

§ 24. Arbejdsministeren kan efter indstilling fra arbejdsdirektøren og efter forhandling med vedkommende arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer tillade personer og foreninger at foretage privat arbejdsanvisning inden for enkelte faglige eller stedlige områder, hvor der skønnes at være ganske særligt behov herfor.

Stk. 2. Tilladelser til privat arbejdsanvisning, der er meddelt i henhold til § 1 i lov nr. 249 af 13. juni 1968 om privat arbejdsanvisning, er fortsat gyldige.

§ 25. Tilladelse efter § 24 kan tilbagekaldes, hvis et vilkår for tilladelsen overtrædes. Med mindst 3 måneders varsel kan tilladelsen endvidere tilbagekaldes, når der ikke længere skønnes at være behov for den pågældende anvisningsvirksomhed.

§ 26. Arbejdsdirektøren fører tilsyn med privat arbejdsanvisning, der udøves i henhold til § 24.

§ 27. Arbejdsministeren kan bestemme, at virksomhed, der består i udlejning af arbejdskraft, hvis ansættelse hos udlejer kun omfatter det enkelte udlejningsforhold, kun må udøves efter særlig tilladelse.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om tilsyn med sådan virksomhed.

§ 28. Det påhviler arbejdsformidlingskontorerne at have opmærksomheden henvendt på avertering i dagbladene m. v. om tilbud om arbejde og foretage indberetning til arbejdsdirektøren om annoncer, der må formodes at tilsigte en omgåelse af reglerne i dette afsnit.